தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.41

Social Structure of the Heroine (Thalaivi) in Sangam Literature: A Multifaceted Study from Tolkappiyam to Sangam Anthologies

A. Deepa[1*], Dr. A. Karpagam[2],
[1]Full-Time Ph.D. Research Scholar, Government Arts College (Autonomous), Karur-639005.
[2]Research Guide & Associate Professor, Department of Tamil Studies, Government Arts College (Autonomous), Karur-639005.
*Correspondence: deepaaarathana@gmail.com.

Article Info
Received on 25-April-2026, Revised on 26-April-2026, Accepted on 26-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

In the Tamil classical literary tradition, particularly within Sangam literature, the social structure of the heroine (thalaivi) against the backdrop of Akam (interior/love) conventions serves as the pivot for individual morality, household management, and cultural values. Although ancient Tamil society divided the landscape into five thinais (physiographic eco-zones) and structured a lifestyle in harmony with nature, a woman's personality and agency within the institution of the family were meticulously defined.

This paper investigates the social role of the heroine through the framework of the grammatical rules found in the Kalaviyal (the grammar of clandestine love) and Karpiyal (the grammar of wedded love) sections of Tolkappiyam, supported by textual evidence from anthologies (Thogai Noolgal) such as Kuruntogai, Narrinai, Akananuru, and Purananuru. This text extensively evaluates how a woman's place in ancient Tamil society was constructed through her four characteristic virtues during pre-marital love (kalavu), her domestic duties in wedded life (karpu), the psychological transitions experienced during elopement (udanpokku), the marital discords (oodal) resulting from the hero's patronage of courtesans (parathaimai), and the virtue of hospitality (virundhombal).

KEYWORDS: *Physical state (Eco-zone), Hero (Thalaivan), Heroine (Thalaivi), Tolkappiyam, Domestic virtue, Elopement (Udanpokku), Courtesanry (Parathaimai), Hospitality.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).
Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியின் சமூகக் கட்டமைப்பு: தொல்காப்பியம் முதல் சங்கத் தொகை நூல்கள் வரையிலான பன்முக ஆய்வு

[1]**ஆ.தீபா,** ஆய்வாளர், முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
அரசு கலைக் கல்லூரி(தன்னாட்சி),கரூர்-5.
[2]**முனைவர் எ. கற்பகம்,** நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை,
அரசு கலைக் கல்லூரி(தன்னாட்சி),கரூர்-5.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் செவ்வியல் இலக்கிய மரபில், குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களில், அகப்பொருள் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் தலைவியின் சமூகக் கட்டமைப்பு என்பது தனிமனித ஒழுக்கம், குடும்ப மேலாண்மை, மற்றும் பண்பாட்டு விழுமியங்களின் அச்சாணியாக விளங்குகிறது. பழந்தமிழ்ச் சமூகம் நிலப்பரப்பை ஐந்து திணைகளாகப் பகுத்து, இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலைக் கட்டமைத்திருந்த போதிலும், குடும்பம் என்னும் அமைப்பிற்குள் பெண்ணின் ஆளுமை மிக நுட்பமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை, தொல்காப்பியக் கற்பியல் மற்றும் களவியல் இலக்கணங்களின் பின்னணியிலும், குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற தொகை நூல்களின் சான்றாதாரங்களின் வழியிலும் தலைவியின் சமூகப் பாத்திரத்தை ஆராய்கிறது. களவில் அவளுக்குரிய நாற்குணங்கள், கற்பில் அவளது இல்லறக் கடமைகள், உடன்போக்கின் போது ஏற்படும் உளவியல் மாற்றங்கள், பரத்தைமையால் விளையும் ஊடல்கள், மற்றும் விருந்தோம்பல் பண்பு ஆகியவற்றின் மூலம் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணுக்குரிய இடம் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதை இப்பனுவல் விரிவாக மதிப்பிடுகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்

பௌதீகநிலை, தலைவன், தலைவி, தொல்காப்பியம், இல்லற ஒழுக்கம், உடன்போக்கு, பரத்தைமை, விருந்தோம்பல்.

1. முன்னுரை

மனித வாழ்வும் இயற்கையும் இணைந்து உருவாக்குவதே சமூக முன்னேற்றமும் பண்பாட்டு எழிலுமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தின் நாகரிக வளர்ச்சி என்பது பௌதீகநிலை, அறிவுநிலை, மற்றும் ஒழுக்கநிலை என்னும் மூன்று பரிமாணங்களில் நிகழும் தொடர் போராட்டத்தின் விளைவாகும். பழந்தமிழகத்தின் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைக் கோட்பாடுகளும் நிலவியற்கையோடு மனித உணர்வுகளை இணைக்கும் உன்னதப் பின்னணியைக் கொண்டவை. இந்த நில அமைப்புகளுக்கேற்ப மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் வேறுபட்டிருந்த போதிலும், அகப்பொருள் நாடகத்தில் பங்குபெறும் தலைவன், தலைவி, தோழி,

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

நற்றாய், செவிலித்தாய், பாங்கன், மற்றும் பரத்தை போன்ற பாத்திரங்களின் செயல்பாடுகள் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பொதுமையைக் காட்டுகின்றன. இவர்களுள், இல்லறத்தின் தூணாகவும் சமூகக் கட்டமைப்பின் அடையாளமாகவும் விளங்குபவள் தலைவியே ஆவாள்.

2. தலைவியின் குணநலன்களும் தொல்காப்பியக் கோட்பாடுகளும்

பழந்தமிழ்ச் சமூகம் பெண்ணின் ஆளுமையையும் அவளுக்குரிய சமூக எல்லையையும் வகுப்பதற்குச் சில அடிப்படை இலக்கணங்களை உருவாக்கியிருந்தது. தொல்காப்பியம் தலைவியின் குணங்களாகப் பலவற்றை வரையறுத்துக் கூறுகிறது.

2.1 பெண்ணிற்குரிய நாற்குணக் கோட்பாடுகள்

தொல்காப்பியக் களவியலில் பெண்ணுக்குரிய அடிப்படை இயல்புகளாக அச்சம், நாணம், மடம், மற்றும் பயிர்ப்பு ஆகிய நான்கு குணங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

"அச்சமும் நாணமும் மடமும் முந்துறத்த நிச்சம் பெண்பாற்கு உரிய..." (தொல்.களவியல்: 1045).

இக்குணங்கள் பெண்ணை உலகியல் ஆபத்துகளிலிருந்து காக்கும் அதேவேளையில், அவளது அக நடத்தையைச் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் வைக்கும் கருவியாகவும் செயல்பட்டன. அச்சம் என்பது புதிய சூழல்களிடம் கொள்ளும் தயக்கத்தையும், நாணம் என்பது குல ஒழுக்கம் தவறுவதைப் பற்றிய கூச்சத்தையும் குறிக்கும். மடம் என்பது தெரிந்ததை மறைத்துத் தலைவனின் கூற்றை ஏற்கும் எளிய தன்மையையும், பயிர்ப்பு என்பது அந்நிய ஆடவரைக் காணும்போது ஏற்படும் உடலியல் மற்றும் உளவியல் அருவருப்பையும் குறிக்கும். சமகாலப் பார்வையில் இவை கட்டுப்படுத்தும் கூறுகளாகத் தோன்றினாலும், பழந்தமிழ்ச் சூழலில் இவை பெண்மையின் மேன்மையான பண்புகளாகவே போற்றப்பட்டன.

2.2 ஆளுமை சார்ந்த நேர்மறைக் குணங்கள்

முந்தைய மரபுகளின் வழிவந்த நாற்குணங்களைக் குறிப்பிட்ட தொல்காப்பியர், பொருளியல் கோட்பாட்டில் பெண்ணுக்குரிய மேலும் சில அறிவுசார்ந்த, ஆளுமைமிக்க நேர்மறைக் குணங்களை முன்வைக்கிறார்.

"செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும் அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான" (தொல்.பொருளியல்: 1155).

இங்குச் 'செறிவு' என்பது அடக்கத்தையும், 'நிறைவு' என்பது மன உறுதியையும், 'செம்மை' என்பது நேர்மையையும், 'செப்பு' என்பது உண்மையை உரைக்கும் சொல்வன்மையையும் குறிக்கிறது. மேலும், 'அறிவு' என்பது நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் ஆற்றலையும், 'அருமை' என்பது அரும்பண்புகளையும் குறிக்கிறது. இதன் மூலம், ஆண்மைப் பண்புகளாகக் கருதப்பட்ட சில

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

நேர்மறைக் கூறுகளைத் தொல்காப்பியர் பெண்ணுக்குரியதாக்கிக் காட்டியிருப்பது, பழந்தமிழ்க் கிராமியச் சமூகத்தில் பெண்ணின் அறிவுத்திறன் மதிக்கப்பட்டதை உணர்த்துகிறது.

2.3 கற்பியலில் இல்லற மாண்புகள்

கற்பு நெறியில் வாழும் தலைவிக்குரிய இல்லறக் கடமைகளைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறார் :

"கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும் மெல்லியல் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின் விருந்துபுறந் தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும் பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்" (தொல்.கற்பியல்: 11).

இங்குப் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு தெளிவாக விளங்குகிறது. 'கற்பு' என்பது கணவனால் கற்பிக்கப்பட்ட நன்னெறியில் திரியாத ஒழுக்கமாகும். 'காமம்' என்பது இருவருக்குள்ளும் நிலவும் தூய அன்பைக் குறிக்கும். 'நற்பால் ஒழுக்கம்' என்பது தனது குலத்திற்கு ஏற்றவாறு இல்லறத்தை நடத்தும் நேர்மையாகும். 'மெல்லியற் பொறை' என்பது இளகிய நெஞ்சினராய் இருக்கும் அதேவேளையில் குடும்பப் பாரத்தைத் தாங்கும் சகிப்புத்தன்மையையும், 'நிறை' என்பது மனத் தூய்மையையும் குறிக்கிறது. இத்தகைய குணங்களைக் கொண்டவளே இல்லறத் தேரின் அச்சாணியாகவும் 'இல்லாள்' என்ற பெயரில் இல்லத்தை ஆளுபவளாகவும் திகழ்ந்தாள்.

3. பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்களின் கல்வியும் படைப்பாளுமையும்

சங்க காலத்தில் நிலவுடைமைச் சமூகக் கூறுகள் மேலோங்கியிருந்தாலும், பெண்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் வடிவங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்.

3.1 கல்வியின் பாலினப் பாகுபாடு

ஆண்களுக்குரிய கல்வி என்பது போர், தூது, காவல், மற்றும் பொருளீட்டல் போன்ற புற உலகச் செயல்பாடுகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் அமைய வேண்டும் என்பது அன்றைய சமூக விதியாக இருந்தது. இதனால் ஆண்களுக்குக் கல்வி என்பது சமூகக் கட்டாயமாக அமைந்தது. ஆனால், மகளிருக்குரிய கல்வி என்பது அவர்தம் உடலுறுப்புகளுக்கும், அக உணர்வுகளின் மேம்பாட்டிற்கும், இல்லற நிர்வாகத்திற்கும் வலுசேர்க்கும் வகையிலேயே அமைந்திருந்தது. இருப்பினும், இக்கல்வி அறிவின் பலத்தால் பல பெண்கள் சிறந்த கவிஞர்களாகவும் விளங்கித் தங்களது படைப்பாளுமையை நிலைநிறுத்தினர்.

3.2 பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கை குறித்த ஆய்வுகள்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களை ஆராய்ந்த பல்வேறு காலத்து ஆய்வாளர்கள் பெண்பாற் புலவர்களின்

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

எண்ணிக்கையைக் கணக்கிடுவதில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். இம்மாறுபாடுகளைப் பின்வரும் அட்டவணை தெளிவாக விளக்குகிறது :

வ.எண்	**ஆய்வாளர் / பதிப்பாளர்**	**அடையாளம் காணப்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் எண்ணிக்கை**
1	உ. வே. சாமிநாதையர்	38
2	ஔவை நடராசன்	41
3	தாயம்மாள் அறவாணன்	45
4	ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை	34
5	எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை	30
6	புலவர் கா. கோவிந்தன்	27
7	ந. சஞ்சீவி	25

இந்த அட்டவணையின்படி, பெரும்பான்மையான தற்கால ஆய்வாளர்கள் ஔவை நடராசனின் 'பெண்பாற்புலவர் சங்ககாலம்' என்னும் ஆய்வு நூலின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் 41 பெண் படைப்பாளர்களை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆடவருக்கு இணையாகப் பாக்கள் புனைந்து, அறநெறி வழுவாமல் வாழ்ந்த இப்பெண்பாற் புலவர்களின் படைப்புகள் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிந்தனைத் தெளிவைக் காட்டுகின்றன.

4. இல்லற மாண்பும் சமூக ஒழுக்கமும்

பழந்தமிழ்ச் சமூகம் இல்லறத்தை வெறும் உடலுறவுச் சேர்க்கையாக மட்டும் பார்க்காமல், அதனைக் குடும்பத்தின் வழியே சமூகத்தைக் காக்கும் மிக உயர்ந்த அறமாகப் போற்றியது.

4.1 அறத்தின் வழிப்படும் பொருளும் இன்பமும்

பழந்தமிழர்கள் தனிமனித மற்றும் சமுதாய ஒழுக்கத்தைச் சிதையாமல் பாதுகாப்பதில் பெரும் கவனம் செலுத்தினர். புறநானூற்றில் இடம்பெறும் கோவூர் கிழாரின் பாடல் வரிகள் இதனை

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

உணர்த்துகின்றன :

"சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும் அறத்து வழிப்படூஉம் தோற்றம் போல..." (புறநானூறு: 31).

சோழன் நலங்கிள்ளியின் புகழையும் கொற்றக்குடையையும் சிறப்பித்துக் கூறும் இப்பாடல் வரிகளில், சேர பாண்டியர்களின் குடைகள் அவனது குடைக்குப் பின்னால் செல்வது, அறநெறியைப் பின்தொடர்ந்து பொருளும் இன்பமும் செல்வதைப் போன்றது என்று உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லற வாழ்க்கையிலும் இக்கோட்பாடே பின்பற்றப்பட்டது. அறத்தின் நெறி மாறாமல் ஈட்டும் பொருளும், அனுபவிக்கும் இன்பமுமே சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கருதப்பட்டது.

4.2 மனையறை வாழ்க்கையின் உளவியல் மாற்றம்

தலைவியின் இல்லற ஒழுக்கத்தையும், அவள் தன் பெற்றோர் வீட்டை விட்டுத் தலைவன் வீட்டிற்குச் சென்ற பின் அடையும் பக்குவத்தையும் குறுந்தொகை (322) அழகிய உவமை (உள்ளுறை) வழியாகக் காட்டுகிறது :

"அமர்க்கண் ஆமான் அஞ்செவிக் குழவி கானவர் எடுப்ப வெரீஇ யினந்தீர்ந்து கான நண்ணிய சிறுகுடிப் பட்டென இளைய ரோம்ப மரீஇயவ ணயந்து மனையுறை வாழ்க்கை வல்லி யாங்கு..." (குறுந்தொகை: 322).

காட்டு வேட்டுவர்கள் எழுப்பிய ஓசையால் அஞ்சி, தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிந்து, காட்டின் சிறிய ஊருக்குள் அகப்பட்ட காட்டுப் பசுவின் அழகிய காதுகளையுடைய கன்று ஒன்று, அங்கு வாழும் இளைய மகளிர் அன்போடு வளர்க்கத் தொடங்கியவுடன் காட்டின் நினைவை மறந்து அவ்வீட்டிலேயே வாழ்வதற்குத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்கிறது. அதுபோலவே, களவு காலத்தில் தன் பெற்றோரின் வீட்டில் செல்லமாக வளர்ந்த தலைவி, திருமணத்திற்குப் பின் தன் கணவனோடு கூடிப் பழகி, அவனுடைய வீட்டையே பெரிதென விரும்பி, இல்லற வாழ்க்கையை இனிதே நடத்துகிறாள்.

5. குடும்ப உறவுகளின் இயக்கவியல்: தோழி, செவிலி மற்றும் நற்றாய்

பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் குடும்ப அமைப்பில் பெண்ணின் பருவம் அடைதல் முதல் அவளது திருமண வாழ்க்கை வரையிலான காலப்பகுதியைத் தீர்மானிப்பதில் குடும்பப் பெண் பாத்திரங்கள் பெரும் பங்கு வகித்தன.

5.1 பருவ மாற்றமும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும்

தலைவி பருவமடைந்து காதலில் ஈடுபடும் போது, அவளது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக்

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

கண்டு செவிலித்தாய் ஐயமுற்று அவளுக்குக் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறாள். தலைவனைச் சந்திக்க முடியாத தவிப்பினால் தலைவி உடல் மெலிந்து, நெற்றியில் பசலை நோய் படர்கிறது. இதனை அறியாத பெற்ற தாயும் (நற்றாயும்) செவிலியும் அவளுக்கு ஏதோ தீய ஆவி பிடித்துள்ளது என்று கருதி, வெறியாட்டு விழா நடத்துவதற்கும் சோதிடம் (குறி கேட்டல்) கேட்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர்.

5.2 அறத்தொடு நிற்றலும் உடன்போக்கும்

இத்தகைய இக்கட்டான சூழலில், தோழியானவள் தலைவியின் காதலைப் பெற்றோருக்குத் தகுந்த நெறிமுறைகளோடு எடுத்துரைக்கிறாள் (அறத்தொடு நிற்றல்). குடும்பத்தின் கௌரவம் கருதிப் பெற்றோர் இத்திருமணத்தை மறுக்கும் போது, தலைவி தன் பெற்றோரின் பாசத்தையும் தலைவனின் அன்பையும் எண்ணிக் கலங்குகிறாள். இறுதியில், காதலில் வெல்வதற்காகத் தோழியின் துணையோடு இரவோடு இரவாகத் தலைவனுடன் உடன்போக்கு செல்ல முற்படுகிறாள். அவ்வாறு புறப்படும்போது, பெற்றோர் அணிவித்த காலில் உள்ள சிலம்பின் ஒலியானது வீட்டில் தூங்குபவர்களை எழுப்பித் தன் காதலுக்குத் தடையாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அவளே அச்சிலம்பைத் தன் காலிலிருந்து கழற்றி வைத்துவிட்டுச் செல்கிறாள் (சிலம்பு கழி நோன்பு).

5.3 தாயுள்ளத்தின் வேதனையும் பாசமும்

உடன்போக்கு சென்ற மகளை எண்ணி நற்றாயும் செவிலியும் அடையும் வேதனை எல்லை இல்லாதது. அலர் தூற்றும் ஊர்ப் பெண்களின் பேச்சைக் கேட்டு வேதனையடையும் நற்றாய், தன் மகள் தன்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு சென்றுவிட்டாளே என்று கதறுகிறாள். அதேவேளையில், பாலை நிலத்தின் கொடிய வெயிலில் தன் மகள் தளர்ந்து நடந்து போவாளோ என்று வருந்தி, அவர்கள் செல்லும் வழியில் உள்ள ஒரு சிற்றூரின் நொச்சி மரக் குடிசையில் வாழும் பெண்ணாகத் தான் மாறி, அவர்களுக்கு விருந்து படைக்க வேண்டும் என்று நற்றாய் விரும்புவதைப் பின்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல் (203) படம் பிடிக்கிறது :

அக இலக்கியப் பாத்திரம்	**முக்கிய உணர்வுநிலை / கடமைகள்**	**சங்கப் பாடல் சான்று**
தோழி	தலைவியின் காதலைப் பாதுகாத்தல், அறத்தொடு நிற்றல், ஆற்றுவித்தல்	குறுந்தொகை 31

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

அக இலக்கியப் பாத்திரம்	முக்கிய உணர்வுநிலை / கடமைகள்	சங்கப் பாடல் சான்று
நற்றாய்	பெற்ற மகளின் பிரிவால் துடித்தல், மகளின் காதலைத் தடுத்த பெண்களைக் கடிதல்	அகநானூறு 203
செவிலி	மகளை வளர்த்தல், அவளது இல்வாழ்க்கைச் சிறப்பைக் கண்டு நற்றாயிடம் உரைத்தல்	அகநானூறு 321

6. பிரிவின் துயரமும் அறநெறிப் பிறழ்வுகளும்

தலைவனுடன் இணைந்த வாழ்வில் இன்பங்கள் நிறைந்திருந்த போதிலும், பிரிவும் சமூக ஒழுக்கக் குறைபாடுகளும் தலைவிக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பெரும் சோதனையாக அமைந்தன.

6.1 வறுமையிலும் மாறாத அன்பு

தலைவி தன் பிறந்த வீட்டில் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த போதிலும், கணவன் வறுமையில் வாடும் நிலையில் அதனை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்கிறாள். நற்றிணைப் பாடல் (26) இதனை விளக்குகிறது :

"நெகிழ்ந்தன வளையே... பிண்ட நெல்லின் தாய் மனை ஒழியச் சுடர் முழுது எறிப்பத் திரங்கிச் செழுங்காய் முட முதிர் பலவின் அத்தம் நும்மொடு கெடுதுணை ஆகிய தவறோ..." (நற்றிணை: 26).

மலை போன்ற நெற்குதிருடன் கூடிய பெரும் செல்வம் வாய்ந்த தன் தாய் வீட்டைத் துறந்து, முதிர்ந்த பலா மரங்கள் வெயிலில் காய்ந்து கருகும் பாலையைக் கடந்து, தலைவனுடன் அவள் வந்தாள். அத்தகைய அவளைத் தலைவன் தன் பொருளீட்டும் கடமைக்காகப் பிரிய எண்ணிய போதே, அவளது தோள்கள் மெலிந்து வளையல்கள் கழன்றன. இதனைத் தோழி சுட்டிக்காட்டித் தலைவனின் பிரிவுச் செலவைத் தடுக்கிறாள்.

6.2 பரத்தைமை ஒழுக்கமும் குறியீட்டுத் தன்மையும்

சங்க காலத்தில் பரத்தைமை ஒழுக்கம் ஒருவாறு ஏற்கப்பட்ட சமூக நிகழ்வாக இருந்தது.

"கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தை ஏத்தினும் உள்ளத்தூடல் உண்டு என மொழிப" (தொல்.பொருள்: 1179).

என்று தொல்காப்பியமும் இதனை விவரிக்கிறது. இருப்பினும், இல்லறத் தூய்மைக்கு இது பெரும் களங்கமாகவே பார்க்கப்பட்டது. அகநானூற்றுப் பாடல் (116) இத்தவறைப் பின்வரும் உவமையால் விளக்குகிறது :

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

"கள்கொண்டு மறுகும் சாகாடு அளற்றுஉறின் ஆய்கரும்பு அடுக்கும் பாய்புனல் ஊர" (அகநானூறு: 116).

இங்குச் சேற்றில் சிக்கிய கள் வண்டியை விடுவிப்பதற்காகச் சக்கரங்களின் அடியில் கரும்புகளை அடுக்கும் உழவர்களின் ஊரை உடையவன் தலைவன் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. இப்பாடலின் உள்ளுறைப் பொருள் நுட்பமானது:

- **கள்**: அறிவை மயக்கும் பரத்தைக்கு ஒப்பு.
- **கரும்பு**: நாவுக்கும் மனதுக்கும் சுவை தரும் தலைவிக்கு ஒப்பு.
- **சேறு**: தலைவனின் கலங்கிய ஒழுக்கக் குறைபாட்டுக்கு ஒப்பு.
- **வண்டி**: இல்லற வாழ்க்கைக்கு ஒப்பு.

பரத்தையாகிய கள்ளினால் சேற்றிலே சிக்கிய தன் இல்லற வண்டியை, தலைவி என்னும் கரும்பைத் தந்து தலைவன் மீட்டெடுக்கும் ஒழுக்கக் குறைபாட்டை இப்பாடல் கடுமையாகச் சாடுகிறது. இதேபோன்று, அகநானூறு 196-இல் கள்ளின் மயக்கத்தால் மீன் வேட்டையை மறந்து உறங்கும் பாணனைப் போலத் தன் குடும்பக் கடமையை மறந்த தலைவனுக்கு, அவனது மனைவி புளிப்புக்கறி இட்ட சோற்றைப் தந்து தெளிவிப்பது போலத் தலைவி இல்லறத்தைக் காக்கிறாள்.

6.3 தவறுகளை மறைக்கும் மேன்மை

தலைவன் பரத்தையிடம் சென்று திரும்பிய போது, அவன் தன்முன்னே நாணமடைந்து நிற்பதைக் காணச் சகியாமல், அவனது குற்றங்களை யாரிடமும் சொல்லாமல் தலைவி மறைத்துக் கொள்கிறாள். குறுந்தொகை (9) இதனைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது :

"பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல் இனமீ னிருங்கழி யோத மல்குதொறும் கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும் தண்ணந் துறைவன் கொடுமை நம்முள் நாணிக் கரப்பா டும்மே" (குறுந்தொகை: 9).

கரிய கழியில் வெள்ளம் பெருகும்போது, பசுமையான இலைகளுக்கு மேலே தோன்றும் நெய்தல் பூக்கள், குளத்தில் மூழ்கி விளையாடும் மகளிரின் கண்களைப் போலக் காட்சியளிக்கும் தண்ணிய நீர்த்துறையைக் கொண்ட தலைவன் செய்த கொடுமைகளை, தலைவி பிறர் முன்னிலையில் சொல்லத் வெட்கப்பட்டுத் தனக்குள்ளேயே மறைத்துக் கொள்கிறாள்.

7. விருந்தோம்பலும் இல்லற நிர்வாகமும்

தமிழர்களின் பண்பாட்டில் விருந்தோம்பல் என்பது வெறும் உணவு வழங்கும் செயல்முறை அல்ல, அது இல்லற வாழ்வின் உயிர்த்துடிப்பாகும்.

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

7.1 விருந்தோம்பலின் பண்பாட்டு நோக்கம்

திருமணம் செய்து கொள்வதே புதியவர்களை உபசரிப்பதற்குக் கிடைத்த தனி உரிமையாகக் கருதப்பட்டது. 'விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே' என்று தொல்காப்பியமும் 'புதுமை' என்னும் பொருளில் விருந்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

"இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள்: 81). என்று வள்ளுவரும் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். விருந்தினர் என்பது உறவினரைக் குறிப்பதல்ல, மாறாகத் தம் இல்லம் தேடி வரும் முகம் தெரியாத புதியவர்களைக் குறிப்பதாகும்.

7.2 இரவிலும் மலரும் இன்முகம்

விருந்தினர் வரும்போது தன் முகத்தைத் திரித்துக் காட்டாமல் அனிச்ச மலர் போலத் தளர்ந்துவிடாமல் உபசரிப்பதே பெண்ணின் சிறப்பம்சமாகும்.

"அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும் முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியள் குறுமகள்..." (நற்றிணை).

இரவு நேரத்தில் உணவு சமைத்துப் பரிமாறிய பின் எஞ்சியதைத் தான் உண்ணும் வழக்கம் தமிழ்ப் பெண்களின் உயர்ந்த பண்பாட்டு அடையாளமாகும். இத்தகைய விருந்தோம்பல் பண்பே சங்க இலக்கியம் முதல் இன்று வரை தமிழ்ச் சமூகத்தின் நாகரிகக் கட்டமைப்பைத் தாங்கி நிற்கும் தூணாக விளங்குவதை உணர முடிகிறது.

8. உசாத்துணை நூல்கள் (MLA Style)

[1]. கோமத, தே. "சங்க இலக்கியத்தில் மனவியல் கோட்பாடுகள்: தொல்காப்பியம் முதல் புறநானூறு வரை ஒரு பன்முக ஆய்வு." *தமிழ்மணம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்வு இதழ்*, தொகுதி. 7, எண். 3, 2026, பக். 573-581.

[2]. சுப்பு ரெட்டியார், ந. *தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை*. 5-ஆம் பதிப்பு, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 2002.

[3]. தட்சிணாமூர்த்தி, அ. *தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்*. யாழ் வெளியீடு, 2005.

[4]. தட்சிணாமூர்த்தி, அ. *சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள்*. மங்கையர்க்கரசி பதிப்பகம், 2001.

[5]. பிள்ளை, கே. கே. *தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும்*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2002.

[6]. மாணிக்கம், வ. சுப. *தமிழ்க்காதல்*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2005.

[7]. வரதராசன், மு. *சங்க கால மகளிர்*. பாரி நிலையம், 1959.

, | Copyright © Author(s)